

عمل خلاقانه مشارکت

مشارکت با دیگران احساس تنهایی و انزوا را از ما دور می‌کند. این روند از قدرت خلاقانه روح سرچشمه می‌گیرد.

کتاب پایه، فصل ۷، "بهبودی و لغزش"

بسیاری از ما حتی با مدت زمان پاکی طولانی بعضی اوقات با مشکل یا موقعیتی رو به رو می‌شویم که اصلاً نمی‌دانیم چگونه باید با آن کنار بیایم. برای مثال، ممکن است برای آزادی از زندان شکرگذار باشیم اما وحشت زده باشیم از اینکه چطور باید زندگی خود را خارج از سازمانی که به آن عادت کرده بودیم از نو بسازیم یا دیگر همسر خود را - که از قضا هم گروهی ما نیز هست - دوست نداشته باشیم و بخواهیم راه خود را جدا کنیم، اما نمی‌دانیم چگونه؟ یا مدیر مستقیم ما در محل کار اعتیاد فعال دارد و ما بی‌مبالاقتی و مسامحه او را در محل کار لاپوشانی می‌کنیم زیرا نمی‌خواهیم که از کار اخراج شود. اما اضطراب این عمل دارد ما را از بین می‌برد، شرم بلاتکلیفی و ترس مانع از این می‌شود که در مورد مشکل خود با کسی صحبت کنیم یا غرور بر ما غالب می‌شود و می‌گوئیم من به تنهایی می‌توانم مشکل را حل کنم. ما قبلاً این راه را رفته‌ایم و می‌دانیم به کجا ختم می‌شود. به انکار، ناصادقتی، رنجش و انزوا. اما حال دیگر می‌توانیم تصمیم متفاوتی بگیریم، درست مانند تصمیمی که درباره اعتیادمان گرفتیم. اگر در رابطه با شرایط خود با - یک عضو مورد اعتماد در NA راهنمایمان یا در سطح گروه - مشارکت کنیم آنگاه متفاوت یا حتی خلاقانه عمل خواهیم کرد، یا می‌توانیم به خلاقیت دیگران تکیه کنیم تا ما را در مسیری که فکرش را نمی‌کنیم راهنمایی کنند. ما فقط باید در برابر تجربه و دیدگاه ایشان روشن بین باشیم. بعضی اوقات نیز مشارکت تنها راه حل است. عمل خلاقانه روح مستلزم آن است که شهادت داشته باشیم تا درباره آنچه که صحبت کردن در مورد آن غیرممکن به نظر می‌رسد مشارکت کنیم. در اینگونه موارد ما بر هم‌دلی یکدیگر تکیه می‌کنیم تا بتوانیم شرایطی که ممکن است هیچ راه حلی نداشته باشد را بپذیریم.

امروز از خود سوال می‌کنم: "چه رازی را پیش خود نگه داشته‌ام؟
و از چه کسی می‌توانم درخواست کنم تا مهارت حل مسئله خلاقانه خود را
با من به مشارکت بگذارد؟" سپس به نظرات آن شخص گوش خواهیم داد
تا در برابر آنچه در این فرآیند فاش می‌شود پذیرش داشته باشیم.

خلاقیت